

ARTUR FRANCISZEK MICHAŁ OPPMAN

Urodził się 14 sierpnia 1867 r. w Warszawie, zmarł 4 listopada 1931 r. również w Warszawie. Był poetą, dziennikarzem i kolekcjonerem — swoje utwory podpisywał pseudonimem „Or-Ot”.

Pochodził z rodziny niemieckiej, która za czasów Augusta II przybyła do polski z Turynii. Był synem Artura, fabrykanta, i Florentyny z Korwin-Sierosławskich. Jego dziadek walczył w powstaniu listopadowym, ojciec w powstaniu styczniowym.

Uczył się w II Gimnazjum w Warszawie, które opuścił z powodu zaangażowania się w bliżej nieznaną działalność konspiracyjną, a następnie w Szkole Handlowej Leopolda Kronenberga.

Swoje pierwsze wiersze opublikował jako szesnastolatek, w 1883 r., w „Dzienniku dla Wszystkich”. W roku następnym drukował już w „Świcie”, wydawanym przez Marię Konopnicką, a w 1885 r. został stałym współpracownikiem „Kurierza Porannego”. Jego utwory ukazywały się również w „Kurierze Warszawskim”, „Kłosach” i „Tygodniku Ilustrowanym”.

W latach 1891–1893 uczył na wykłady z zakresu polonistyki na Uniwersytecie Jagiellońskim. Po powrocie do Warszawy zajął się działalnością redaktorską — redagował „Wędrowca” (1901–1905) oraz „Tygodnik Ilustrowany” (1905–1920, jako współredaktor). Podczas wojny polsko-radzieckiej wstąpił do wojska, został referentem oświatowym oddziału zanikowego. Od 1 lutego 1921 r. związał się z redakcją „Żołnierza Polskiego”, gdzie został skierowany jako major tytularny. Redagował również „Podoficera”, współredagował „Bibliotekę Żołnierza Polskiego”.

W 1928 r. otrzymał nagrodę literacką Warszawy. Tematyka jego utworów literackich koncentruje się głównie wokół problematyki walk o niepodległość Polski i dziejów starej Warszawy. Tej ostatniej poświęcił tomik wierszy *Ze Starego Miasta. Seria 1. Typy z zaułków* (Kraków 1893) oraz zbiory: *Pieśni* (Warszawa 1894), *Epopcja napoleońska* (Warszawa 1912), *Pieśni o sławie* (Warszawa 1917), *Hymn wolności* (Warszawa 1925), *Śpiewy historyczne* (Warszawa 1930), *Pieśń o Rynku i zaułkach*, *Nowy cykl o Starym Mieście* (Warszawa 1931) oraz *Szopka polska* (Warszawa 1907), *Legendsy warszawskie* (Warszawa 1925), *Moja Warszawa. Obrazki z niedawnych lat* (Warszawa 1929) i in. Oppman napisał również wiele utworów dla dzieci — wierszy, opowiadań, baśni i komedijek.

Oppman parł się także handlem antykami, co przynosiło mu znaczne zyski. Zbierał warsawiana i militaria. W kamienicy na Kanonii, należącej do niego, zamierzał stworzyć muzeum związane z dziejami Warszawy. Został pochowany w Alei Zasłużonych na Powązkach. Jedna z ulic na warszawskim Żoliborzu została nazwana jego imieniem, w 1961 r. na ścianie domu, w którym mieszkał w Warszawie, umieszczono tablicę pamiątkową.

Na podstawie: J. Kapuścik, P. Stawecki, *Oppman Artur Franciszek Michał, Polski słownik biograficzny*, t. 24/1, Wrocław–Warszawa–Kraków–Gdańsk 1979